

men det forekommer mig, at det var ganske naturligt, at han dog, naar han vil organisere en Folkevæbning, vilde tage sit Udgangspunkt netop fra Kjøbenhavns Væbning, idet den jo ikke har faste Befalingsmænd, eller for saa vidt den har det, lønner disse med et overordentlig ringe Honorar osv. osv. Den maa derfor synes det mig, siges at være en naturligere Basis for en Folkevæbning end den øvrige Hær.

Naar det ærede Medlem har anført nogle Udtalelser af Oberst Blom om Væbningen, saa vil jeg for det første gerne læse alt igennem, hvad Oberst Blom har sagt ved denne Lejlighed. Der fremkom allerede i det lille Citat, det ærede Medlem anførte, en Udtalelse om, at han kunde ønske en Forbedring af Væbningen, og allerede deri ligger jo dog, at Oberst Blom ikke har kunnet mene, at Væbningen skulde være en saa overordentlig haabløs Institution. Men i øvrigt er den Omstændighed, at en enkelt militær har udtalt sig mod Væbningen, ikke nok til at fælde den. Oberst Blom er en Mand, for hvem alle, der kende ham, nære den allerstørste Agtelse baade paa Grund af hans Begavelse og hans Kundskaber, men paa den anden Side er der ingen Tvivl om, at han oftere som Landstingsmand har udtalt sig noget paradoksalt. Jeg skal kun minde om, at Oberst Blom i sin Tid stærkt modsatte sig Bevillinger til de 28 Ctm. Bagladehaubitser til Benyttelse ved Søbefæstningen. Det var et Vaaben, som vore andre Artillerister meget ønskede at faa, men Oberst Blom sagde, at det var et saa overordentlig godt Vaaben, at det var for godt, og at vi ikke vare tilstrækkelig uddannede til at benytte det. Smidlertid har det modsatte vist sig. Jeg tror derfor ikke, man ved at anføre Oberst Bloms Autoritet uden videre skulde kunne slaa Væbningen ned. Jeg tror, at Oberst Bloms Tanke har været den, at han har ment — og det mene vi alle — at der kunde være Fejl ved Væbningen, og at man maa ønske den forbedret; men jeg tror sikkert, at naar det kom til Stykket, vilde han ikke være med til helt at afskaffe den.

P. Holm: Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), som viste mig den Opmærksomhed at

drage nogle tidligere Udtalelser af mig frem, som den højtærede Formand har anmodet os om at lade ligge uden for Diskussionen, ønsker jeg kun at gøre en ganske kort Bemærkning, hvad jeg ikke haaber kan komme i Diskussion med den højtærede Formands Beskæmmelse. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg kan ikke rigtig forene mit Syn paa hans fredelige Person med den Glæde, han søger at lægge i sin Udtalelse om at se mig som Morder. Jeg tror nu ikke, at det vilde være glædeligt for almindelige Mejnesteer, hvis jeg skulde komme i den Situation. At det ærede Medlem kan faa det, han sit, ud af min Udtalelse, forstaar jeg ikke. Jeg har sagt, at Socialdemokratiet vil være med til at bekæmpe Kulturens Fjender saa godt som andre her i Landet; men hvorledes det ærede Medlem kan faa dette i Forbindelse med militære Foranstaltninger, forstaar jeg ikke og andre vist heller ikke. Denne Opgave søge vi at løse hver eneste Dag. For os staaar det nemlig saaledes, at Kulturens værste Fjender ere Militaristerne, og vi gøre hver Dag, hvad vi kunne, for at bekæmpe dem. Det kunde jo for øvrigt nok være, at den Dag en Gang kommer, da vi i den Henseende komme til at gribe til andre Forholdsregler end dem, som vi bruge i det Organ, som det ærede Medlem citerede. Hvad den rent saglige Diskussion angaar, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, saa forekommer det mig ganske vist, at hans Forsvar for Væbningen var meget vagt og meget svagt. Over for det ærede Medlems Udtalelser angaaende Spørgsmaalet om Uniformen, som det ærede Medlem mente ikke kunde siges at være nogen videre Byrde for vedkommende, der selv anstaffer den, vil jeg sige, at jeg, der jo som Haandværker i mit Fag leverer den Slags Ting, ikke har saa lidt Erfaring paa det Omraade, og jeg kan forsikre om, at det er en ret betydelig Byrde for overordentlig mange ubemidlede Arbejdere, Haandværkere og Folk af Middelsstanden at skulle skaffe sig en saadan Uniform. De have som oftest vanskeligt nok ved at faa de Klædningsstykker, som de nødvendig skulle bruge i deres civile Stilling, at de saa oven i Købet, naar de udfkrives til Væbningen, skulle anstaffe sig en Uniform, som er aldeles unyttig, føle de meget haardt, det er en Selvfølge. Jeg finder derfor denne Bestem-